

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. v. Administración del Estado

(Věc C-372/15)

(2015/C 311/44)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Dow Chemical Ibérica S.A.

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí [2013/448/EU ⁽¹⁾] v rozporu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a s článkem 41 Listiny základních práv ⁽²⁾ v rozsahu, v němž byl opravný koeficient stanovený prostřednictvím mechanismu, který v rozporu s povinností uvést odůvodnění neumožňuje provozovatelům dotčených zařízení seznámit se s údaji, výpočty a kritérii zohledněnými při jeho přijímání?
- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU, které konkretizuje a určuje maximální množství emisí průmyslového odvětví a opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jež jsou upraveny v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES ⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutí 2011/278/EU ⁽⁴⁾, v rozporu s čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 uvedené směrnice z roku 2003, jelikož nebylo přijato regulativním postupem s kontrolou, který upravovalo rozhodnutí 1999/468/ES ⁽⁵⁾?
- 3) S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU vytvářejí asymetrii mezi
 - základem pro výpočet upraveným v čl. 10a odst. 5 písm. a) a b) [směrnice 2003/87/ES], jelikož do těchto základů nezahrnují emise z výroby elektřiny související se spalováním odpadních plynů a z kombinované výroby tepla, které se uskutečňují v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice a
 - kritérií stanovenými v čl. 10a odst. 1 a 4 uvedené směrnice pro bezplatné přidělování povolenek na emise, které tuto kategorii zahrnují,
 - a) je rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 ve spojení s čl. 3 písm. u) a třetím pododstavcem in fine uvedeného čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, jestliže je v nich uvedeno, že emise vyprodukované při spalování odpadních plynů a nebo při výrobě tepla v zařízeních, ve kterých se vyrábí elektřina a jež jsou zařazeny do přílohy I uvedené směrnice, jsou v každém případě pro účely stanovení maximální hranice emisí pro průmyslové odvětví emisemi „výrobců elektřiny“, a proto jsou vyloučeny z tohoto výpočtu?
 - b) Je i v případě záporné odpovědi na předchozí otázku rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES nebo s cíli této směrnice, jestliže vylučují ze základu pro výpočet maximální hranice průmyslových emisí, kterou upravuje uvedené ustanovení, emise z výroby elektřiny na základě odpadních plynů a z kombinované výroby tepla vyprodukované v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice, kterým však lze přidělit bezplatné povolenky na emise v souladu s čl. 10a odst. 1 až 4 téže směrnice?

- 4) Je rozhodnutí Komise [2013/448/EU], a případně rozhodnutí 2011/278/EU, kterým se provádí uvedené rozhodnutí, v rozporu s čl. 10a [odst.] 12 směrnice, tím, že rozšiřuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví na odvětví vymezená v rozhodnutí Komise 2010/2/EU⁽⁶⁾ (v současnosti rozhodnutí 2014/746/EU⁽⁷⁾), která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, a v důsledku toho snižuje počet bezplatně přidělených povolenek na emise?
- 5) Je rozhodnutí [2013/448/EU] v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž Evropská komise při určování ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005-2007, jež jsou uvedeny v písm. a) b) uvedeného podstavce,
- a) nezohlednila emise, které nebyly uvedeny v nezávislém protokolu transakcí Společenství, i když se jednalo o emise, jejichž registrace nebyla v posuzovaném období povinná,
- b) pokud to bylo možné, získala relevantní údaje z ověřených emisí v letech následujících po roce 2008 tak, že uplatnila koeficient 1,74 % opačným směrem,
- c) vyloučila všechny emise ze zařízení, jejichž provoz byl ukončen před 30. červnem 2011?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 308, s. 114.

Žaloba podaná dne 17. července 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-389/15)

(2015/C 311/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Rady ze dne 7. května 2015 o zmocnění k zahájení jednání o revidované Lisabonské dohodě o označení původu a zeměpisných označeních, pokud jde o záležitosti spadající do pravomoci Evropské unie;
- případně zachoval účinky napadeného rozhodnutí, dokud – v rámci přiměřené doby od přijetí tohoto rozsudku – nevstoupí v platnost nové rozhodnutí, které má Rada Evropské unie přijmout podle čl. 218 odst. 3, 4 a 8 SFEU;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.